

Dobrovolní hasiči aneb Nemusí hořet, stačí když kape...

Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska je organizací s nejvíce členy v naší republice – má jich 341.848 v 7.903 sborech. Založení prvních hasičských spolků v českých zemích se datuje k roku 1850. SDH v Miroticích, naší střediskové obci, byl založen v roce 1882. Jako mládenec si pamatuju tu velkou slávu při stoletém výročí – na školním hřišti byla přehlídka vypulírovaných starých stříkaček z okolních obcí (včetně té naší), proběhla soutěž v požárním sportu, kolem plno stánků jako na pouti a my si u nich s klukama dávali do nosu, na závěr místní hasiči v rámci veřejného cvičení zalili školu i děcka okolo pobíhající...

„Cílem činnosti SH ČMS je spolupůsobit při vytváření podmínek k účinné ochraně života a zdraví občanů a majetku před požáry a při poskytování pomoci při živelních pohromách a jiných událostech, při nichž je v nebezpečí život, zdraví, nebo majetek.“ (výňatek ze stanov)

To jen tak na úvod, páč trocha historie nikoho nezabije. Tímto uvádím vše okolo hasičů na pravou míru, páč Míra je náš velitel! Že valná část místních i luft'áků v naší malé jihočeské vesničce jsou členy místního hasičského sdružení, už všichni víte. Taky víte, že se věnujeme převážně činnosti spolkové a společenské, jako je stavění májky, závody na kolcích nebo večerní posezení u ohně s burty a pívem. Jsme totiž jediný spolek, který v obci funguje, myslivce ani fotbalisty tu nemáme. Tedy né organizované. A lidi potřebují něco, aby se mohli scházet, aby drželi spolu. Nedovedu si představit, že bych žil ve vakuu (společenském myslím), se sousedy se při setkání jen formálně pozdravil a jinak se plácal na svém dvorečku. Abyste věděli, tak občas pořádně cvičení – zapálíme za hasičárnou hromadu suchých větví a pak to hasíme (nádrž máme hnedle vedle). Chlapi byli předloni dokonce na jedné lokální hasičské soutěži – a neskončili poslední !!! Na to, že např. můj brácha provozoval podobnou věc poprvé v životě, to není špatné. Nakoupili jsme nové soutěžní přilby a řeknu vám – nechápu, co na tom kusu vypořádaného plastu stojí tisícovku..? Asi je to zase něčí dobrej kšeft, páč musíte mít jediné tyhle správný schválený. Taky máme od loňska vymalovanou klubovnu a na zdi pověšené fotografie z našich význačných akcí (hlavně ze závodů kolců). Před májkou donesl jeden souseď zarámovanou old fotku svěcení stříkačky. Ta visí na čestném místě uprostřed. Takže naše stařenka je z roku 1923 – tedy ta starší ruční, na poslední fotce vidíte naši zánovní motorovou nádrž, kterou má na starosti strojník Pepa (ten co neváhá a točí). Jen pro zajímavost – chalupa v pozadí snímku je naše. Tedy né v té době, ale od roku 1971.

Možná zvenčí trošku vypadáme jako parta strejců (aspoň někteří z nás ☺), ale já vím, že kdyby došlo k nějakému průšvihů (a nemusí zrovna hořet), tak prakticky každý z těch strejců třeba o půlnoci zvedne zadek a půjde druhému pomoci. I když si třeba o někom z nich myslím, že je to křupan (a někdo zase na oplátku o mě, že jsem namyšlenej Pražák). My měli např. náhradní klíče od chalupy léta uloženy u jednoho souseda, který si považoval za čest, že jsme mu je svěřili. A my 100% věděli, že by toho nikdy nezneužil. Naopak kdysi jednou na jaře, když jsme tam nebyli a přišly přívalové deště, nám zachránil vrata, která proud vody hrozil vyvrátit. Přešel je, skočil prý skoro po pás do vody a vrata se mu povedlo otevřít. A bral to jako samozřejmost. Bohužel umřel před třemi lety, ve stejný den jako můj táta... Ještě jednou díky, velké Fando! A všem dobrovolným hasičům zdar zdar zdar !!! Včetně mě, páč už mám na letošek zaplacené příspěvky a pokladník Pája mi dal razítko do průkazky ☺

Lumír Vasyl alias Soptík (l.p. 2010)